

Nro. 43.

**A' FELS. CSASZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

Indúlt Bétsből Kedden November 26-ik napján, 1811-ik
esztendőben.

B é t s.

A' tíz forintos bankótzédulákra nézve ilyen
Kerülő Rendelés jött ki: —

Minthogy a' 100, 20, 10, és 5 forintos Béváltótzédulák már olly nagy bőséggel vannak, hogy a' tíz forintos Bankóczédulák mind béváltathatnak, 's ennek felette a' Béváltókassákban 2 és 1 forintos Béváltótzédulák is meglehetősen bőséggel vannak a' szükséges pótolásokra: erre nézve egy e' hónap' 7-dikén költ Felséges parantsolathoz képpent, mindeneknek tudtokra és a' szoros megtartás végett, közönségessé tétettetik, hogy —

1)-ször, a' folyó November' 24-ik napjától

fogva a' 10 forintos Bankótzéduláknak Béváltó-
czédulákért való bétseréltetések elkezdődik —

2)-szor, a' folyó Nov. 24-dikétől fogva a'
Bankótzéduláknak kisebb Bankóczédulákért való
béváltások megszűnik —

3)-szor, a' folyó esztendő Decemberének 24-
dikétől fogva a' 10 forintos Bankóczédulák a'
közönséges folyamathól kivételtetnek, és az nap-
tól fogva sem a' közönséges kassáktól, sem ma-
gános személyektől fizetésben el nem vétettet-
nek —

4)-szer, különös Felséges kedvezésből azon-
közben megengedtetik, hogy a' jövő 1812-dik
esztendő Aprilisének 30-ik napjáig az a' végre
rendeltetett béváltó Kassákba Béváltótzédulákért
beadattathassanak, úgy mindazonáltal, hogy
ezen napig, úgymint Aprilis' 30-dikáig azoknak
egész béváltatások elvégződjenek, és azután ezen 10
forintos Bankóczédulák még ezen Kassákba is
többé telyességgel el ne vétettessenek.

Költ Bétsben Nov. 12 dikén 1811-ben.

Gróf *Saurau Ferentz* Helytartó

Hochkircheni Reichmann Augustin,

Kormányozószéki Vice-elölülő

Pichler András, Országlószéki

Tanátsos.

Itt tegnapelőtt esni kezdvén a' hó, az Aus-
triai hegyek fejer ruhába öltözködtek; mellyre
ma meglehető's fagy következett.

Frantzia Birodalom.

Jülich November' 7-ik napján. Császárné
ő Felsége ma délelőtti 11 órakor ide érkezett;
nem soká utánna a' Császár is megérkezvén, még
nem is fölöstökömözött, hanem azonnal lóra ül-

vén, várerősségeinknek megnézegetésekre sietett. Déli 1 órakor *Namur* felé tovább indultak ő Felségek.

Lüttich Nov. 8-ikán. Tegnap estvéli 8 órakor ide való közönséges bėjövetelt tartották ő Felségek. Ma reggeli 8 órakor az ágyúöntő műhelynek megnézésére ment a' Császár, a' melly után 9 óra tályban, *Huy*, és *Namur* városaikon által *Páris* felé vették útjokat ő Felségek.

Amsterdamba való mulatása alatt két pár házasulandó előkelő személyeknek házassági kötéseiket erősítette - meg önnön aláírásával a' Császár. Az egyik Oszályos Generális Gróf *Fogendorpnak* a' fia Császári Adjutáns, és hasonlóképen Oszályos Generálisnak Báró *Oliviernek* a' leánya *Cecilia*; a' másik a' Törvényhozó Gyűlés' egyik tagjának *Mollerusnak* a' fia, és *Faech* kisaszszony.

Császár és Császárné ő Felségeknek *Düsseldorfban*, *Koloniában*, és *Bonnban* való mulatásokról ilyen későbbi jegyzések jöttek ki rész szerént a' *Monitőrben*, rész szerént magános tudósításokban: — Nov. 4-ikén ezen nagy Herzegségbéli fegyveres nép' mustráját tartotta a' Császár *Düsseldorfban*. Ugyan az nap' bálban voltak ő Felségek, a' melly itt nagy fényességgel tartatott az ő Felségek' tiszteletére. Ötödikben reggel *Düsseldorfot* elhagyván, délutánni 1 órára *Koloniába* érkeztek, a' hol azonnal a' lovas és gyalog katonáknak mustrálásához fogott a' Császár; estve a' polgári és katonai előljáróknak adott audientziát; a' városi és környéki fő asszonyságoknak az a' szerentséjek volt, hogy ő Felségeknek ők is bémutatattak. Másnap 6-ikban reggeli 8 órakor maga a' Császár útját *Bonnba*

vévén, ott a' Gen. *Nansouty* vasas osztályának mustráját tartotta; a' Császárné pedig azalatt Koloniában külömbkülömb nevezetességeknek, a' Püspöki templomnak, a' Sz. Ursula templomának, a' szabad révnek, a' fűves kertnek, a' könyves háznak, és a' Herstatt nevű Úr murok-tzúkor fábrikájának megnézegetésekkel töltötte idejét.

Igen szép megjegyzés ugyantsak a' Frantzia levelekben, Düsseldorfból, a' következő: —

„A' mi minden hiten lévő Papjaink dítséretes és magasztalásra méltó példáját mutatták a' Császárnak itt léte alatt a' türedelemnek és békességes indulatnak. Novembernek 2-dikán özsze-gyülekezve mentek mind együtt ő Felsége eleibe közönséges audientziára. Minnyájoknak nevekben egy Evangelicus Prédikátor vólt a' szószólló; és egy Rabbi, egy tsaknem 100 esztendő's ember, egyik karjánál fogva egy Catholikus, a' másiknál fogva pedig egy Evangelikus Prédikátor által vezettetve jelent-meg.

November' 9-dikén két nagy talentumú tudósokat iktatott-bé a' Nemzeti Institutum a' maga tagjai közzé szokott pompával és sok nézőknek jelenlétekben. A' két új tagoknak neveik ifi-abb *Lacrutelle* és *Etienne*. Az elsőbbnek beszédjére Gróf *Segür*, a' másodikéra Gróf *Fontanes* feleltek. Az egyéb előfordúlt tárgyak között még azon hat mesékről emlékezik a' tudósító, mellyeket *Arnault* nevű tag olvasott-fel a' gyűlésben.

Azon nevezetesebb emberek közzül, kiknek a' Frantzia Csász. udvart ezen utazásban kísérni szerentséjek vala, a' Bassanói Hertzeg a' külső

dolgokra ügyelő minister, November 8-dikán Párisba vissza érkeztén, ahozképpest ő Felségeket is minden órán várták St. Cloubba.

A' *Roerdepartamentomban* egy új plántafalu (kolonia) találtatik, a' melly megjegyzést érdemel a' maga hirtelen való megnépesülésére nézve. Tsak 70 esztendeje hogy néhány familiák oda vetődtek, a' melly történetnek így adják elő a' históriáját: —

Noha ez a' Departamentom a' Frantzia birodalomnak legtermékenyebb és népesebb részei közzé tartozzék, tsakugyan még is találatnak benne külömbkülömb terméketlen darabok, mint kiváltképpen a' *Cliviai* és *Crefelti* környékeken jó forma nagyságú puszták. Az 1742-dik esztendőben, mikor a' Cliviai Hertzegség még a' *Nagy Fridrik* birtokai közzé tartozott, azon iparkodott a' Prussiai országlószék, hogy egy *Goch* és *Klivia* városaik között találató pusztaságot gabona termő földé tegyen, a' melly iparkodás egy tsupa történet által igen könnyűvé tétetődött. A' Palatinátusból valami szegény paraszt familiák éppen ekkor arra határozván magokat, hogy lakni Amérikának *Pensilvania* nevű tartományába menjenek, Hollandiába útaztak, hogy ott hajóra üljenek: hanem bizonyos segedelem pénz eránt, a' melly felől nékiek az Anglus verbunkosok előre ígéretet tettek vala, magokat megtsalattatva lenni találván, tzélzásokat megváltoztatták, 's Hollandiából ismét visszatértek. Chiviában megállapován, egyebek közt ott is széllyel néztek, hogy ha valami megtelepedésre való helyet találhatnának, a' melly végre a' Kormányozószéknél esedeztek. A' Cliviai Kormányozó,

a' dolog felől *Fridrich* Királyt azonnal tudósította, a' ki a' Gochi pusztát kedvező feltételek alatt az említett paraszt familiáknak által engedte, a' kik ott falut építvén annak *Phalsdorf* nevet adtak. A' letelepedett familiák 27-ten vóltak; az 1747-dik esztendőben telepedtek le. Az 1750-dik esztendőben 47-re telt, ma 380-ból áll ott a' familiák száma.

Páris, Novemb. 12-dikén. Császár és Császárné ő Felségek tegnap estvéli 6 órakor a' St. Cloudi kastélyba megérkeztek. Hazaérkezések Párisban ágyúk' dörgése által adatott hírül.

Amsterdamban November'. 6-ikán tíz érdeemes tisztviselőknek osztotta - ki a' Polgármester azon Betsület Légió béli tzmereket, mellyekkel a' Császár azoknak érdemeiket megjutalmaztatni kívánta.

Amsterdamból néhány országos nagy útakat rendelt a' Császár a' Frantzia birodalomnak külömbkülömb tartományai felé a' Státus költségén tsináltatni, mellyek között egy Hollandiának északi szeglete, az úgynevezett *Helder* felé, a' hól igen nevezetes és kemény sántzok már részszerént készen, részszerént még munkában vannak — egy Frieslandia felé — a' többek pedig a' régi Cath. Belgium 's a' nagy birodalom' egyéb belső vidékei felé intéztettek.

Hamburg mellett November' elején egy idegen hajóst lóttek - meg, azért, hogy titkon útasoknak Angliába és Helgoland szigetére való általhordásával kereskedett. Az inassa is nézni kén-telenített, még az Urát kivégezték, hanem neki azután megkegyelmeztek.

Nagy Britannia.

A' *Persiaból* mostanság Londonba hazaérkezett rendkívül való Anglus Követ *Sir Harford Jonest* két fő rangu ifjú Persák kísérték - el onnét, olly tzelzással, hogy Angliába neveltessenek - fel. *Sutherland* nevű Májornak gondviselése alá bízattak, és a' Parlamentom útjában a' Reilly palota rendeltetett lakhelyül számokra.

Az előbbeni Nápolyi Király' nagy hírű Ministerjének *Actonnak* özvegye, Siciliát oda hagyni és lakni Londonba jönni szándékszik.

A' Tamesis' vize torkában a' száz szemű Anglus vámosok egy Királyi páltzát és koronát egy onnét éppen elevezni szándékozó hajón megtalálván, mint tilalmas portékát letartóztattak és elvettek azért, hogy nem vólt bejelentve. További utánna való kérdezősködés után úgy nyilatkozott ki a' dolog, hogy a' *St. Domingói* új Király *Christoph* számára akarták vinni a' nevezett Királyi ékességeket t. i. páltzát és koronát.

Spanyol és Portugallia Országok.

Azon magas kösziklának tövében, mellyre *Gibraltar* vára van építve, egy jó mértföld távolságra vannak a' szárazon valami kemény sántzok, a' mellyek *St. Roque* nevű falu mellett lévén építetve, közönségesen *St. Roquei* líneának neveztetnek. Ezeket akkor építették ide a' Spanyol Királyok, midőn az eránt való reménségeket elvesztették, hogy Gibraltar várát az Anglusoktól vissza vehetik. Ezen határ sántzok választották - el a' mostani hadakozásig Spanyol országot Gibraltárnak kitsi környékétől. Ezeknek birtokában 3 esztendőktől fogva most a' Spanyolok, majd a' Frantzia seregek vóltak.

Közelébbről ismét kinyomták belőlők a' Frantziák a' Spanyol Insurgenseket, a' melly történetről ilyen tudósításokat adtak - ki a' Párisi újságok az Anglus újságokból: —

Gibraltar Oktober' 14-dikén. Innen a' várról valami 10,000 emberekből álló Frantzia sereget láttunk ma reggel St. Roque felé jőni: melyhezképpent onnét Generális *Ballasteros* az ő Insurgens seregével magát a' Gibraltari ágyúk alá vissza vonta, a' hova szaladtak vala tegnap a' St. Roquei lakosok is minnyájan. A' Frantziák ma délben a' helységbe beszélván, vígyázatra lovas és gyalog csoportokat küldöztek széllyel a' Gibraltari batteriák felé. — Azt a' Frantzia armádiát, a' melly a' Gen. *Ballasteros* seregit Ronda felől ide kergette, és a' melly St. Roque mellett napnyúgotra tsatázó lincában állapodott - meg, vagy maga Marschal *Victor*, vagy pedig Gen. *Vilate* vezérlik. Az *Algesirasi* lakosok a' Frantzia armádiát közelíteni szemlélvén, az úgy nevezett *Zöld szigetre* futottak - el.

Tangerből írják, hogy a' Marokkói Császár megengedte a' Frantziáknak, hogy az ő tartományaiból gabonát és 1000 darab ökröt vihesenek - ki. —

Gibraltar Oktob. 15-dikén. Midőn *Ballasteros* látta, hogy az ő 5000 emberekből álló serege az ellene nyomuló nagy ellenséges erő által egész a' Gibraltári ágyúkéig vissza fog nyomtatni, Kurirt küldött a' tengeren Kadikszba, hogy több seregek menjenek segítségére, melyhezképpent egy Anglus és egy Spanyol Osztály azonnal hajóra ültek, hogy *Tarifához* evezzenek. Az Anglus Osztály oda szerentséssen meg is ér.

kezett: hanem a' Spanyolók valami akadály miatt késni kéntelenítettvén, az alatt a' kedvező szél megváltozott, 's a' Spanyolokat Kadiksznál marasztotta. Az alatt kinyomták Ballasterost a' Frantziák a' St. Roquei líneából 's így a' Tarifához kiszállott 14 Kompánia Anglusok tölle a' Frantziák által elvágattatván, ki vannak annak a' veszedelemnek tétetve, hogy a' helyett, hogy néki segítségére mehetnének, 's ha talám a' rossz szél miatt a' partról hamar el nem távozhatnak, magok fognak a' Frantziák által megtámadtatni. A' Gen. Ballasteros' seregének sorsa még bajosabb; ez önnön szövetségesének külső sántzaiban lévén megszálva, onnét tovább sem elé sem hátra nem mozdúlhat; a' St. Roquei líneában a' Frantziák állanak előtte; a' háta megett lévő Gibraltár belső részébe nem botsátatik. bé az Anglus böltsesség vagy egoismus miatt, olyan fogás alatt, hogy a' ragadó nyavalyájának némely Spanyol vidékeken való uralkodása azt meg nem engedné, holott bizonyos az, hogy ezen Spanyol seregben semmi e'féle nyavalya nem uralkodik. Kéntelen tehát a' falukról ugyan oda szaladott lakosokkal illy szoros helyen minden fedéi és eleség nélkül nyomorogní, még tsak azt az egy menedéket remélvén a' maga megtartására, hogy az Anglus szállító hajók valahol a' part mellett, a' hol Frantziák nintsenek, megjelenvén, felveszik és Kadiksba vissza viszik.

Az *El-Semanario-Politico* nevű Kadiksi újságban illyen tikkely fordul elő: — „A' mi harmadik számú armádiánktól Murciából érkező tudósításaink tele vannak egymásnak való

ellenmondásokkal. Ennek gyakori megverette-
téseit némelyek Gen. Quadrának, mások Gen.
Freirének, ismét mások Gen. Blakének tulajdo-
nítják. A' mi Országlószékünk tsak valami rö-
vid tudósításokat adott - ki ezen verekedésekről,
mellyből mi azt hozzuk - ki, hogy azok a' tör-
ténetek, a' mellyek három esztendőkiől fogva a'
mi egyéb külömbkülömb ármádiáinknál közön-
ségesek voltak, mostanság a' mi harmadik ár-
mádiáinknál is előfordúltak, vagy megújúltak. (*)
Mikor kezdünk mi már egyszer okosabb plánu-
mokat kidolgozni? 's mikor fogunk nagyobb vi-
gyázással azoknak végrehajtásokhoz kezdeni?

(*) Ezen szókra ilyen jegyzést teszen a'
Madridi újságnak kiadója: — „Ezen három
esztendőkiől fogva az Insurgens ármádiáknál folyt
történeteken, azoknak megverettetések, elszé-
lesztetések, és tökéletes semmivé való tétet-
tetéseket kell értenünk. Lehetséges - é az, hogy
a' mi hazánkfiái olyan vakok lehessenek, hogy
három esztendei szüntelen tartó tapasztalásnak
még tovább is hanyathomlok rohanjanak ellene?“

A' Párisi *Monitörben* ilyen hivatalszerént
való új hadi tudósítás jött - ki: —

„Az *Arragonial* ármádiától. A' Marschal
Gróf *Suchet* levele a' Neufchateli Hertzeghez.

„Uram! Hertzegséged előtt már tudva van-
nak az én előbbeni tudósításaimból (a' mellyek
közzül a' *Monitörben* egy is közönségessé nem
tétetett) azok a' nehézségek, mellyekkel *Sagun-
tumnak* *) ostromoltatása a' földnek minémüsége
miatt özsze volt köttetve. Tsakugyan még is
annyira vittük vala mi ezt 20 fáradságos és terhes
napok után, hogy a' várnak falán már megmász-

ható rést nyitottunk vala: de a' melly idő alatt Gen. *Blake* módot talált arra, hogy G. *Mahyt* a' Murciai ármádia vezérét, 6000 insurgens emberekkel magához hívhassa. Az úgy nevezett Albuherai Osztály a' Lardiezabal és Zayas vezérlések alatt, az Obispoi és Villacampoi Osztályokkal egyetemben, mellyek az Odonel és Miranda vezérlések alatt az úgy nevezett Valenciái ármádiát formálták, 20,000 gyalogokból és 3000 lovasokból állottak. Mind ezek Oktober 24-dikén *Valencia* vára felől *Saguntum* felé elő nyomulván, a' *Puchi* halmokon oly móddal szállottak meg, hogy jobb szárnyokat a' tengernek, a' balt pedig a' *Liria* felé terjedő vidéknek támasztották. Minthogy látta Gen. *Blake*, hogy *Saguntum* arra az állapotra jutott, hogy kezünkre kerülni kéntelenítettik, és hogy az én annak öszszeronatására építetett 24 fontos battériám, annak véget fog vetni: tehát ellenem indult, hogy véllem megverekedjék, 's éngemet arra kényszerítsen, hogy az ostromot félbe szakaszsam. —

„Én olyan rendeléseket adtam ki, hogy Gen. *Balathier* és *Bronikovszky* 6 Batalionokkal *Saguntum*nak bészárását és az ostromnak munkáit folytassák — és hogy Gen. *Compere* 1500 emberekkel a' *Segorbia* felé vivő útat fedezvén, 's egyszersmind az én jobb szárnyamat is oltalmazván, tartalék gyanánt szolgáljon. —

„Én Oktober 25-dikén reggeli 7órákor az ellenség' fekvésének megvizsgálására menvén, úgy találtam, hogy a' *Puchi* halmok, valamint szintén a' *Beterai* út is, az ellenség' ágyuzói és gyalogjai által elfoglaltatva voltak. Az én széllyel oszólva puskázóimat az ellenség reggeli 8 órákor hat-

hatósan vissza igazítván, meggyőződtem a' felől, hogy itt nem tsak Valenciai katonasággal van dolgom. Az Anglus hajók' ágyúgolyobisaik által védelmeztetvén nagy számú ellenséges tsapatok megkerülték ármadiámnak bal szárnyát a' tenger felől; *Puzol* nevű falut, mihelyest én oda hagytam, azonnal eltöltöttek az ellenséges seregek. A' job szárnyamat, 'a' melly töllem egy jó mértföld tavolságra állott, 6000 emberek támadták-meg. — (*A' többi a' jövő árkusban következik.*)

T u n i s.

Tunis Afrikában a' Középtenger partján, mint szabad Respublika egy Fejedelem és egy melléje rendeltetve lévő Tanács által kormányoztatik. A' Fejedelmet közönségesen *Deynek* nevezik. *Tunis* maga gazdag kereskedő város; az ő 300,000 lakosai között leg alább 30,000 'Sidók találhatnak. A' Státus ugyan a' Török Császár oltalma alatt van, mellyre nézve annak bizonyos meghatározott summát fizet, és a' Császári Baschát is ott lakni megengedi: de a' ki ott, azon kívül hogy az oltalom pénzt felveszi, egyéberánt semmit nem parantsol. —

Ezen városban igen nagy támadás és vérontás történt a' Párisi újságoknak előadások szerén a' múlt Augustus' 30-dikán estve. A' Török katonák már régóta boszszankodván azért, hogy ezen Státus' kormánnya egy oda való születésű

*) *Saguntumnak* mostani neve *Murviedro* (*Régifalak*). Ujnevét talám onnét kapta, hogy *Murviedro* a' *Saguntum*' régi összeomlott falaira építettett.

(mauriai) familiának kezébe vólna, feltették magokba, hogy itt is, mint a' szomszédban Algierben van, egy Török Beynek kezébe adják a' fő hatalmat. A' plánum, mellyet céljoknak végrehajtására kitsináltak vala, a' vólt, hogy egy péntek napon, mikor a' Dey a' maga kastélyából (a' melly Tunis városán kívül van és *Bardo* a' neve) bėjön, és éppen a' templomban imátkozik, rohanjanak reá, és minden kíséreeivel egyetemben vagdalják össze, azután a' Bardóba is kimenvén egész familiáját minden hozzá tartozóival egyetemben oltsák ki a' világból. De nem érhatték el céljokat, minthogy a' felől a' Dey valaki által tudósítatván, nem ment bé a' városba. Látván ezt a' Törökök úgy gondolkoztak, hogy valaki által elárultatott az ő plánumok; de ha az így nem vólna is, még 8 napokig t. i. a' jövő péntekig várakozni nem lenne tanátsos: eltökélték magokban, hogy feltett céljoknak végrehajtását tovább ne halasztják. Ehez képpent Aug. 30-dikán estvéli 9 órakor a' munkához hozzá fogtak. Legelőbb is a' kereskedőknek házaikra rohanván, azokat felprédálták 's felégették, 's a' prédával, minthogy azalatt a' nép fegyverre kapván őket meg akarta támadni, a' váéosnak *Gaspara* nevű erőssége felé visszavonták magokat, a' hól történetből éppen ekkor hasonló Török katonák lévén őrizeten, ezek oda a' magok ragadozó felekezeteiket örömet befogadták, 's egyetértvén, magoknak azonnal Török Fejedelmet (Beyt), 's a' mellé egy Országló Tanátsot választottak, 's mind ezen történetek felől ágyulövésekkel való jeladással a' várnak egyéb erősségeiben, Golettában, Kefben, Bissertiben,

és a' többekben találtató Törököket is tudósították, hogy ezek is függeszszék - ki a' támadás' zászlóját. De a' Dey' tengeri Ministere a' Kiaya, igen jól viselte azalatt magát. Mihelyest a' támadást eszébe vette, az Arabs és egyéb honnyi katonaságot azonnal össze gyűjtette, és a' Galletta erőssége felé vezérlette, azt gondolván, hogy az ebben találtató Törökök is egyetértőleg volnának a' többiekkel a' támadás eránt. Az alatt még egy más minister is béekezett több egyéb honnyi seregekkel a' városba. A' támadók zöld zászlókat függesztettek vólt ki a' bástyákra, a' melly szín a' Török Császár színe. —

A' Ministerek más nap reggel haladék nélkül hozzá fogattak a' közelébb lévő erősségek bástyáiról arra a' Gaspura nevű erősségre való ágyúzáshoz, mellybe a' rebellis Törökök bészárkozva vóltak. A' két ellenséges félnek egymás ellen való ágyúzása reggeltől fogva estig tartott. A' Tunisi Frantzia Konzúl Frantzia ágyúzókát ajánlott a' Deynek, a' kik nem régiben érkeztek vólt Máltából hadi fogságból ide, hogy a' Gaspara ellen tüzelő ágyúkat igazgassák. Estve felé gyengűlni kezdett a' rebellisek tüzelése, a' kik annyira megrettentek vala, hogy már tsak arról gondolkoztak, hogy mi módon futhassanak - el. Valami 1700-zan nem soká muckába is vették a' futást, a' mellyben az ostromlók sem akadályoztatták őket, minthogy azeránt meghatározott parantsolatjok vólt a' Deytől, a' ki kívűlről olyan rendeléseket tett vólt az útakon, hogy Arabs seregek áljanak lesbe a' futóknak üldözésekre. —

A' futók *Tabarka* felé intézték útjokat. A'

többek valami 500-an a' kik *Gasparában* maradtak vólt, September' 1-ső napján reggeli 8 órakor fegyvereiket letévén, magokat a' győzedelmes Dey' kegyelmességire bízták, a' ki a' főbbek között vagy 30-tzat maga eleibe vitetvén, hozzájuk egy pironogató beszédet intézett, 's azután egy rút tömlőtze záratta őket, 's néhánynak fejeket vétette. —

A' Gasparából elfutott Törökök' az éhség és fáradság miatt tsaknem félholtan folytatták útjokat *Tabarka* felé. Két napi terhes futás után azonközben látván, hogy az Arabsók őket bérik, nem mérészelték útjokat a' térségen tovább folytatni, hanem 20 mértföld távolságra Tunis-tól *Gebel - Eusarin* hegyére vették - fel bátorságnak okáért magokat. Megérkezvén az Arabsok ide is, csoportjokat azonnal kétfelé osztották, egy részek a' hegyet körülkerítette, a' többek pedig lovaikról leszálván a' hegyre felrohantak. A' rebellisek még valami 1600-zan lévén, sokáig ellentállottak: de végezetre a' vitéz vakmerőség mellett valami 600-ra szálván - le a' számok, ezek letették végezetre fegyvereiket. Az Arabsok is sokat vesztettek; valami 2000-re telt az ő elestjeik' száma. —

Tudósítatván a' Dey a' győzelem felől, és megkérdetvén, hogy az elfogattakkal mit keljen tsinálni, akképpen válaszolt, hogy a' rebellisektől választatott *Beyt* az ugyan azoktól választatott Ministerekkel a' 27 gyermekekkel egyetemben, a' kik Tunisból a' rebellisekkel elmentek vala, hozzá küldvén, a' többeket a' szerént öldöshetik - meg az Arabsok, mint magoknak tettzeni fog. Ezek külömben is mérgeződ-

vén a' Törökökre, örömmel használták az alkalmatosságot, melyhezképpent a' fogjokat, azon 32-től kivül, kiket *Bardóba* a' Deyhez küldöttek, Sept. 4-dikén mind egyig megölték. Hasonló sorsra jutottak Bardóban a' rebelliseknek öt vezérjeik; a' gyermekek tömlöztbe zárattattak. A' rebellisektől visszanyert ragadomány, mellyet azok a' Tunisi kereskedőktől vettek vólt - el, az Arabsoknak ajándékozottatott. — Mind ezek után ismét helyre állott Tuuisban a' tsendesség. — Ennek a' lármának Tunisra nézve annyival rosszabb kimenetele lehetett vólna, hogy a' Tunisi Dey az Algieri Beyvel, a' ki Török származású, már régóta mérges háborút viselvén, a' rebellisek magokat ezzel öszszetsatolni szándékoztak. *Tabarkába* is azért iparkodtak utoljára, hogy segítséget vártak oda Algierből.

*

*

*

Jelenti az alábbirt, hogy a' M. Kurir tisztelt olvasói közzül azok, kiknek véle még Bankóczédulákban valami eligazítani valójok hatra van, azzal sietni, miuthogy a' Bankóczédulák már fogytokhoz közelgetnek, szokott módjaik szerint ne terheltessenek.

Mi fog a' M. Kurir taksája a' jövő esztendőben a' Bétsi folyó pénz szerént lenni, minden környülállásoknak illendő megfontolása után, a' jövő héten tudósítani fogjuk felölle tisztelt Olvasóinkat.

Pántzél Dániel.